

ΠΡΩΙΝΟΣ ΚΑΦΕΣ

Πρωινός καφές με τον Ιγνάτιο Καϊτεζίδη

Το Πανόραμα, οι προκλήσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και οι δύσκολες προσωπικές στιγμές του δημάρχου Πυλαίας-Χορτιάτη και προέδρου της ΠΕΔ-ΚΜ

🕒 15/07/2023 08:00

 Προσωπικό αρχείο Ιγνατίου Κατεζίδη FACEBOOK TWITTER COMMENTS

Νίκος Οικονόμου

Απόλυτα αυτοδιοικητικός ο σημερινός πρωινός καφές. Τον ήπιαμε στο καφέ «Αστέρια», με φόντο τη Θεσσαλονίκη και τον Θερμαϊκό, με τον δήμαρχο Πυλαίας-Χορτιάτη και πρόεδρο της ΠΕΔ Κεντρικής Μακεδονίας Ιγνάτιο Καϊτεζίδη.

Σχετικά Άρθρα

Πρωινός καφές με τον υφυπουργό Υποδομών Νίκο Ταχιάο

🕒 01/07/2023 08:00

Πρωινός καφές με τον Ευριπίδη Στυλιανίδη

🕒 03/06/2023 08:00

Αυτοδιοικητικός ο καφές γιατί πρόκειται για έναν άνθρωπο που υπηρετεί την αυτοδιοίκηση από τη θέση του δημάρχου εδώ και 25 χρόνια και γιατί αυτοδιοικητική είναι και η σφραγίδα του. «Από την ώρα που εκλέχτηκα είμαι στο DNA μου αυτοδιοικητικός. Όποιος μπαίνει στο γραφείο μου μπαίνει για να καταθέσει το πρόβλημά του, την ελπίδα του, την πρότασή του. Και εγώ τον αντιμετωπίζω ανεξαρτήτως από κόμματα ή πολιτικούς χώρους», τονίζει.

Στην κουβέντα μας πήγε πίσω το ρολόι του χρόνου και έφερε στη μνήμη του το Πανόραμα των παραθεριστών και των πρώτων ποδηλάτων με ταχύτητες, αλλά και το Πανόραμα των σεισμών, όταν ο ίδιος διάβαζε για να μπει στο πανεπιστήμιο σε αντίσκηνο. Θυμήθηκε τις πολύ δύσκολες προσωπικές στιγμές όταν ο ίδιος σε ηλικία 22 ετών έχασε τον αδελφό του Στάθη, ένα -όπως τονίζει- ανεπανόρθωτο χτύπημα για κάθε οικογένεια.

Κουβεντιάσαμε για τη φωτιά στο Σείχ Σου το 1997, το μυστικό της επιτυχίας του ως δημάρχου στον εκχιονισμό, την πανδημία αλλά και τις σημερινές προκλήσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης («Η πολιτεία να μας εμπιστευθεί και να λύσει τα θεσμικά ζητήματα») και το αύριο του δήμου Πυλαίας-Χορτιάτη σε περίπτωση που επανεκλεγεί. Κρατάμε την απάντησή του στο ερώτημα για το τι θα έκανε αν είχε το μαγικό ραβδί. «Εγώ δεν πιστεύω καθόλου στα μαγικά ραβδιά. Δουλειά, δουλειά και πάλι δουλειά -αυτό είναι που με εκφράζει».

Πίνετε πρωινό καφέ;

Η αλήθεια είναι ότι το πρωί ξεκινώ με καφέ, αλλά συνήθως σε πλαστική συσκευασία γιατί κάπου έξω θα πάω, κάποια συνάντηση θα έχω ή κάποια έργα θα επιθεωρήσουμε. Οπότε ο πρωινός καφές πίνεται σχεδόν πάντα σε πλαστικό ποτηράκι (γελάει).

Μετά στο δημαρχείο;

Όχι, έναν καφέ πίνω την ημέρα. (γελάει).

Τι είδους είναι;

Καπουτσινο, μέτριο με κανέλα. Ο αγαπημένος μου.

Γεννημένος στο Πανόραμα. Στο κέντρο του οικισμού μάλιστα. Τι αναμνήσεις υπάρχουν από εκείνα τα χρόνια;

Το Πανόραμα του τότε δεν έχει καμία σχέση με το σημερινό Πανόραμα. Ήταν ένα μικρό χωριό. Θυμάμαι όμορφες αναμνήσεις και ζεστές ανθρώπινες σχέσεις. Ένα Πανόραμα που στον κεντρικό του δρόμο μπορούσες να δεις ακόμη και αγελάδες (γελάει). Χαρακτηριστικό παιδικό μου βίωμα από εκείνα τα χρόνια οι παραθεριστές του καλοκαιριού, γιατί το Πανόραμα έζησε για δεκαετίες με τους παραθεριστές της Θεσσαλονίκης, οι οποίοι έρχονταν στην αρχή του καλοκαιριού και έφευγαν με την Διεθνή Έκθεση.

Τότε οι παραθεριστές έπαιρναν μαζί και όλη την οικοσκευή τους, γιατί δεν είχε κανείς την πολυτέλεια να έχει περισσότερα ψυγεία και τηλεοράσεις. Έρχονταν λοιπόν, στην αρχή του καλοκαιριού τα περίφημα τρίκυκλα ή φορτηγάκια που ξεφόρτωναν όλη την οικοσκευή και την ξαναφόρτωναν τον Σεπτέμβριο.

Οι παραθεριστές και οι οικογένειές τους δημιουργούσαν πολύ ζεστές σχέσεις με τους ντόπιους και τους ανθρώπους που τους φιλοξενούσαν. Αυτό γινόταν για δεκαετίες ολόκληρες. Χαρακτηριστικά ήταν και τα ποδήλατα, τα πρώτα σύγχρονα με ταχύτητες, που είχαν βγει τη δεκαετία του '70, τα δύο θερινά σινεμά «Πανόραμα» και «Νεφέλη» που πρόσφεραν πολιτισμό και ψυχαγωγία κάτω από τ' αστέρια, αλλά και τα σουτζουκάκια του Τσιτσιρίγκου που για τη γενιά μας ήταν τα πιο νόστιμα σουτζουκάκια που είχαμε γευθεί.

Το πατρικό του σπίτι στο Πανόραμα. Εδώ διάβασε σε αντίσκηνο για τις εισαγωγικές εξετάσεις του πανεπιστημίου το 1978.

Τα περίφημα τρίγωνα Πανοράματος;

Υπήρχαν από το 1960 με τους αδελφούς Ελενίδη. Για μας τους Πανοραμίτες τα μόνα αυθεντικά.

Οι γονείς πρόσφυγες από τον Πόντο. Πώς σας διαπαιδαγόησαν;

Είμαι περήφανος για τους γονείς μου τον Ορέστη και την Ελένη. Δύο γονείς πολύ ζεστοί και ανθρώπινοι, που νοιάζονταν για την οικογένεια, για τα παιδιά τους, για την πρόοδό τους και ήταν σκληρά εργαζόμενοι. Ο πατέρας μου γεννήθηκε στο Πανόραμα, αλλά η καταγωγή του παππού μου ήταν από την Ήμερα, ένα χωριό της Τραπεζούντας. Ο παππούς ήταν από τους πρώτους πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν εδώ στο Πανόραμα. Η μητέρα μου κατάγονταν από τον Ακρίτα του Κιλκίς στη λίμνη Δοϊράνη στα σύνορα. Χαίρομαι που είχα τέτοιους γονείς που ήταν πάντοτε μία αγκαλιά και απέραντη αγάπη. Αυτό συγκρατώ από τα παιδικά οικογενειακά μου χρόνια που ήταν ανέφελα και ανέμελα.

Με τη μητέρα του Ελένη ως πιτσιρικάς.

Με τους γονείς του, Ελένη και Ορέστη.

Τι άλλο διαμόρφωσε τον χαρακτήρα και τη ζωή σας;

Η τραγική απώλεια του αδερφού μου του Στάθη. Τον Δεκέμβριο του 1982. Εγώ ήμουν 22 ετών, ο αδελφός μου ο Σταθάκης 20 ετών, ο οποίος υπηρετούσε τη θητεία του στα τεθωρακισμένα και σκοτώθηκε σε ένα τραγικό στρατιωτικό ατύχημα. Σε μία νυκτερινή στρατιωτική άσκηση, από λανθασμένο χειρισμό του οδηγού του τεθωρακισμένου το όχημα ανατράπηκε σε μία χαράδρα. Το περιστατικό έγινε στο Πολύκαστρο του Κιλκίς, όπου και κήκαν 4 παλικάρια-στρατιώτες. Να πω μόνο ότι τον αδελφό μου μάς τον έφεραν τυλιγμένο στην ελληνική σημαία. Αυτό είναι ένα ανεπανόρθωτο χτύπημα για οποιαδήποτε οικογένεια.

Φυσικά και για τη δική μας. Θα έλεγα ότι αυτή η τραγική απώλεια διαμόρφωσε και τον δικό μου χαρακτήρα: να προσπαθώ να βοηθώ ανθρώπους γιατί τελικά αυτό το χρωστώ και στον αδελφό μου. Με έκανε όμως και δυνατό σα χαρακτήρα, γιατί την ίδια στιγμή έπρεπε να συμπαρασταθώ στους γονείς μου που δεν είχαν πια άλλο αποκούμπι εκτός από εμένα. Ήταν κάτι που η οικογένεια δεν ξεπέρασε ποτέ, ούτε ο πατέρας μου ούτε η μητέρα μου και παρά το γεγονός ότι ακολούθησαν όμορφες στιγμές για όλη την οικογένεια.

Σε όλη μου τη ζωή είχα το χρέος να είμαι δίπλα τους. Με το παράδειγμά μου στην προσωπική μου διαδρομή, τη ζωή της οικογένειάς μου και στη συνέχεια με την παρουσία μου στα δημόσια πράγματα, να κάνω αυτούς τους ανθρώπους υπερήφανους. Στο Μνημείο Ηρώων του Πανοράματος το πρώτο όνομα είναι «Ευστάθιος Καϊτεζίδης λοχίας». Είναι το όνομα του αδελφού μου. Μου θυμίζει πάντοτε και ιδιαίτερα κάθε φορά που καταθέτω στεφάνι ότι δυστυχώς και η οικογένειά μου πλήρωσε ένα φόρο πολύ βαρύ σε αυτό που λέγεται πατρίδα.

Ντυμένοι καουμπόηδες με τον αδελφό του Στάθη (αριστερά), που έχασε σε ηλικία 22 ετών.

Σίγουρα βαρύ και δύσκολο περιστατικό για μία οικογένεια. Δημοτικό πήγατε στο Πανόραμα;

Πρώτες τάξεις του δημοτικού στο Πανόραμα, στη συνέχεια μετακομίσαμε στην περιοχή της Ανθέων, αλλά πάντοτε από την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο είμασταν εδώ στο Πανόραμα, στο παλιό μας το σπίτι, που έχτισε ο παππούς Ιγνάτιος το 1923 με την κληματαριά και τα σκιερά δένδρα στην αυλή του.

Γυμνάσιο;

Στο 8^ο δημόσιο σχολείο της Θεσσαλονίκης.

Στέκια; Χόμπι και παρέες από εκείνα τα χρόνια;

Είχα και εδώ και στη Θεσσαλονίκη. Ήταν χρόνια ανέμελα, αλλά και χρόνια με πολύ διάβασμα. Έδωσα εξετάσεις για το πανεπιστήμιο το καλοκαίρι των σεισμών, δηλαδή το 1978. Όλο το καλοκαίρι πηγαίναμε στα φροντιστήρια στο κέντρο της Θεσσαλονίκης με φόβο Θεού. Τρέμαμε για τους σεισμούς. Μάλιστα μεγάλο μέρος του διαβάσματος εκείνο το καλοκαίρι το έκανα σε ένα μεγάλο αντίσκηνο (γελάει). Μας το προμήθευσε ο Στρατός και το είχαμε στήσει στην αυλή του σπιτιού μας εδώ στο Πανόραμα.

Στο Πανόραμα είχαν μετακομίσει εκείνο το καλοκαίρι πολλοί Θεσσαλονικείς...

Εμείς φιλοξενούσαμε περίπου 30 φίλους και συγγενείς και εγώ προσπαθούσα να διαβάσω κάτω από αυτές τις δύσκολες συνθήκες. Με αφορμή το σεισμό του 1978 και από το φόβο επανάληψης του επιταχύνθηκε η κατοίκηση του Πανοράματος από Θεσσαλονικείς που εδώ στην εξοχή ένιωθαν μεγαλύτερη ασφάλεια.

Ως τσολιαδάκι σε σχολική γιορτή ενώ απαγγέλλει ποίημα.

Ήσασταν καλός μαθητής;

Καλός μαθητής. Απουσιολόγος (γελάει). Βέβαια άλλαξα τον προσανατολισμό μου στην Πρώτη Λυκείου. Είχα προσανατολιστεί να γίνω φαρμακοποιός, αλλά άλλαξα κατεύθυνση χωρίς να υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος και ακολούθησα τη Νομική που με δικαίωσε γιατί στη συνέχεια την αγάπησα. Και σαν επιστήμη και σαν επάγγελμα στη δικηγορία.

Τι κάνατε ευχάριστα μικρός;

Ποδόσφαιρο στις αλάνες, που τότε υπήρχαν πολλές, σινεμά που μου έμεινε ως αδυναμία μέχρι σήμερα και φιλικές παρέες. Γενικά ήμουν ένα ήσυχο παιδί, όπως έλεγαν όσοι με γνώριζαν τότε. Κοινωνικός, με πολλές παρέες, άλλα ήσυχος. Δε δημιουργούσα προβλήματα ούτε «χαλούσα» φίλιες.

Καθηγητές που θυμάστε με θαυμασμό από τα χρόνια της Νομικής στο ΑΠΘ;

Ο Βαβούσκος ήταν ιστορική μορφή, όπως και ο Κωνσταντόπουλος στο Διεθνές Δίκαιο, ο πατέρας της υπουργού Νίκης Κεραμέως, ο Κωνσταντίνος, ένας ξερακιανός δίμετρος, αδύνατος που πραγματικά εντυπωσίαζε με την εμφάνισή του. Όμως εκείνος που γέμιζε τα αμφιθέατρα και κυριολεκτικά λατρεύονταν από τους φοιτητές ήταν ο Γιάννης ο Μανωλεδάκης, ο καθηγητής του Ποινικού Δικαίου που έγραψε ιστορία. Ακόμη η Πελαγία Γέσιου-Φαλτσή, ο Μάνεσης στο Συνταγματικό. Πολλοί θαυμάσιοι καθηγητές, γιατί η Νομική εκείνα τα χρόνια είχε πολλούς καλούς δασκάλους. Μετά συνέχισα στο Μεταπτυχιακό του Ποινικού Δικαίου, οπότε είχα μαζί με όλους αυτούς και τον Λάμπρο Μαργαρίτη, τον αείμνηστο Επιβατιανό τον ιατροδικαστή, και τον Νίκο Παρασκευόπουλο. Σπουδαίοι καθηγητές, θαυμάσιοι δάσκαλοι.

Ταυτόχρονα η δεκαετία του '80 ήταν μία έντονα πολιτικοποιημένη περίοδος και για τη χώρα αλλά και για τα πανεπιστήμια. Θετικό ή αρνητικό το πρόσημό της; Εσείς συμμετείχατε;

Συμμετείχα, καθώς η ιδεολογία και η πολιτική μου τοποθέτηση ήταν ξεκάθαρη τουλάχιστον από την περίοδο του πανεπιστημίου και των φοιτητικών χρόνων.

Μήπως δεν έκανε καλό όλη αυτή η έντονη πολιτικοποίηση της εποχής;

Εγώ είμαι γενικά ένας ήπιος άνθρωπος και εκείνα τα χρόνια στα αμφιθέατρα ξέφευγαν τα πράγματα. Πολλές φορές όχι για ουσιαστικούς λόγους, αλλά επί της διαδικασίας που λέγαμε τότε και φτάναμε μέχρι και σε χειροδικίες. Αυτά δε με εξέφραζαν ποτέ. Παρά ταύτα πιστεύω ότι η έντονη πολιτικοποίηση εκείνων των χρόνων διαμόρφωσε ένα κλίμα

πολιτικό που κάποια στιγμή καταλήγει, ωριμάζει και διαμορφώνει το αύριο της χώρας και των κοινωνιών. Ότι γίνεται σε κάθε εποχή καλό είναι. Γιατί εκφράζει την εποχή της με τρόπο αυθεντικό.

Η Νομική σας βοήθησε στο να κάνετε το επόμενο βήμα για τον δήμο;

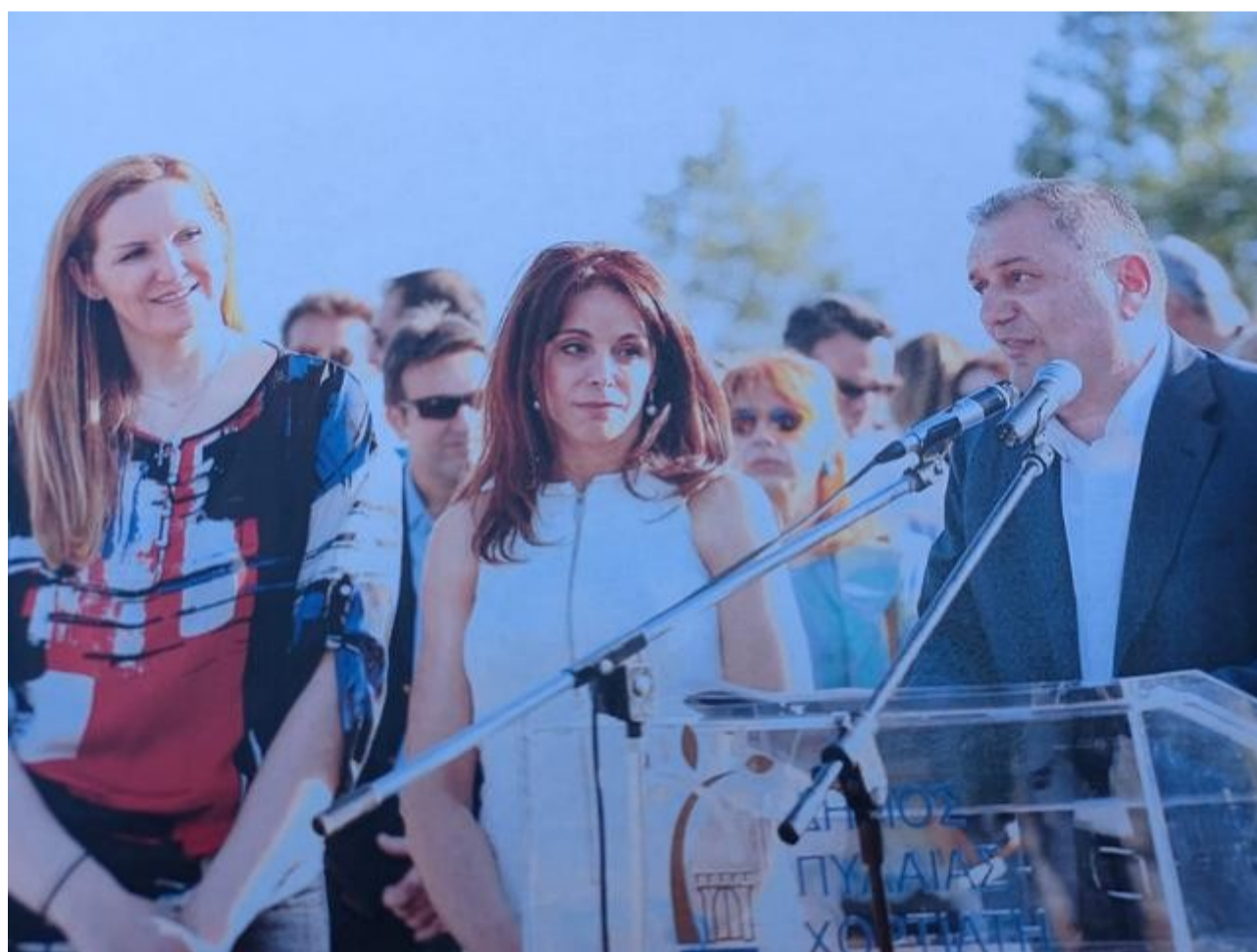
Σίγουρα η Νομική σε βοηθά να διαμορφώσεις έναν ευρύ τρόπο σκέψης. Ένας φίλος μου έλεγε «μη μένεις στο τυπικό γράμμα του νόμου». Εκεί που πρέπει να είσαι αυστηρός και εκεί η Νομική σε προφυλάσσει είναι σε ό,τι έχει να κάνει με τα οικονομικά και τη νομιμότητα των πράξεων. Σε όλα τα υπόλοιπα πρέπει να έχεις μια ευρύτητα πνεύματος και να ερμηνεύεις το πνεύμα του νόμου για να μπορείς να υπηρετήσεις τους συμπολίτες σου Σίγουρα πάντως η Νομική είναι μια βασική επιστήμη που σε βοηθά στη ζωή και σίγουρα και στην πολιτική.

Πότε συνειδητοποιήσατε ότι θα σας ενδιέφερε να ασχοληθείτε με τα δημοτικά πράγματα του τόπου σας;

Τελείως συγκυριακά και αναπάντεχα. Είχα ξεκινήσει το δικηγορικό μου γραφείο με πολύ καλές προοπτικές. Οι συνάδελφοί μου έλεγαν ότι είμαι ένα καλός δικηγόρος και ότι θα γινόμουν ακόμη καλύτερος στην πορεία, γιατί ήταν μια επιστήμη που την αγαπούσα.

Τα δημοτικά ήρθαν τελείως ξαφνικά. Ήταν μία πρωτοβουλία Πανοραμιτών, ανθρώπων της περιοχής που έβλεπαν ότι το Πανόραμα μεγαλώνει, αναπτύσσεται, ότι έρχεται πολύς κόσμος εδώ και ότι έχει σημαντικές προοπτικές. Έψαχναν να βρουν λοιπόν, έναν άνθρωπο που να μπορεί να εκφράσει αυτό το καινούργιο. Από μόνοι τους ήρθαν σε εμένα και μου πρότειναν να ηγηθώ μίας δημοτικής παράταξης. Εγώ δεν επεδίωκα εκείνη την περίοδο ανάμειξη στην αυτοδιοίκηση, δεν υπήρξα ποτέ ούτε καν υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος.

Η πρώτη φορά που ασχολήθηκα με τα δημοτικά ήταν ως επικεφαλής συνδυασμού για δήμαρχος. Αυτό έγινε σε ηλικία μόλις 34 χρονών. Με στήριξε μία σοβαρή ομάδα συνδημοτών, από τους οποίους μερικοί ήταν ήδη δημοτικοί σύμβουλοι. Στόχος να κάνουμε μία προσπάθεια, να εκφράσουμε το καινούριο. Με επέλεξαν για δύο κυρίως λόγους. Πρώτον, γιατί η οικογένειά μου είχε καλό όνομα στους παλιούς Πανοραμίτες, τους πρόσφυγες. Δεύτερον, γιατί είχα αποδοχή στο νέο κόσμο που είχε έρθει και κατοικούσε στο Πανόραμα. Έτσι ξεκίνησε η προσπάθεια το 1994 μέσα σε διάστημα μόλις ενός μήνα. Η απόφαση πάρθηκε το Σεπτέμβριο και χάσαμε τις εκλογές του Οκτωβρίου τη δεύτερη Κυριακή για πολύ λίγους ψήφους.

Σε εκδήλωση του δήμου Πυλαίας-Χορτιάτη, με τη Βούλα Πατουλίδου και την Τασούλα Κελεσίδου.

Το 1998 εκλεγθήκατε για πρώτη φορά δήμαρχος στον πρώην δήμο Πανοράματος. Τι θυμάστε ως πρώτο συναίσθημα από εκείνη την πρώτη θητεία; Δέος, ευθύνη, όρεξη για δουλειά;

Θα έλεγα ότι το κυρίαρχο ήταν η όρεξη για δουλειά που δεν με εγκατέλειψε μέχρι και σήμερα. Θέλω πάντοτε να είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας. Η συνέπεια σε ό,τι υποσχόμαστε και η δουλειά για να είμαστε συνεπείς είναι κάτι που είχα από τότε ως φιλοσοφία. Θέλω αυτά που λέω να τα κάνω και πράξη. Είμαι μάλιστα σκληρός πρώτα απ' όλους με τον εαυτό μου και έπειτα με τους συνεργάτες μου, αν κάτι δε γίνεται όπως το έχουμε πει, την ώρα που το έχουμε υποσχεθεί. Πιστεύω ότι αυτό διακρίνει έναν πολιτικό. Η συνέπεια και η αξιοπιστία αυτών που λέει σε σχέση με αυτά που κάνει. Ναι, τότε όταν πρωτοεκλέχτηκα υπήρχε όπως και σήμερα αίσθημα ευθύνης, διάθεση για πολλή δουλειά, για να είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας.

Αυτό που επαναλαμβάνω πάντοτε είναι ότι πρέπει να κάνουμε τρία πράγματα: Να υπηρετούμε την καθημερινότητα με σύγχρονο τρόπο και ποιοτικό. Να υλοποιούμε τα σημαντικά έργα υποδομής που έχει ανάγκη ο τόπος μας. Τέλος, να υπηρετούμε μία κοινωνική αγκαλιά για τους συμπολίτες μας. Δηλαδή να νιώθουν ότι στο δήμο θα βρουν ανθρώπους που θα τους ακούσουν και θα παλέψουν μαζί τους. Πάντοτε με λογική αυτοδιοικητική, που είναι και η σφραγίδα μου. Από την ώρα που εκλέχτηκα είμαι στο DNA μου αυτοδιοικητικός. Όποιος μπαίνει στο γραφείο μου μπαίνει για να καταθέσει το πρόβλημά του, την ελπίδα του, την πρόταση του. Και εγώ τον αντιμετωπίζω πάντα σαν συμπολίτη. Αυτό το ξέρουν όλοι στο δήμο και γι' αυτό μας εμπιστεύονται. Ανεξαρτήτως από κόμματα ή πολιτικούς χώρους ο κάθε δημότης αξίζει σεβασμού και τον έχει.

Αυτό πιστεύετε ότι είναι και το μυστικό για τα μεγάλα ποσοστά που έχετε πάρει όλα αυτά τα χρόνια;

Δεν έκρινα κανέναν με βάση τον πολιτικό χώρο από τον οποίο προέρχεται. Ούτε εγώ πρόβαλα ποτέ το δικό μου πολιτικό χώρο στην άσκηση των καθηκόντων μου. Ο δήμος είναι δήμος ανοικτός για όλους τους πολίτες και πραγματικά αυτό αφαιρεί το επιχείρημα της κομματικής προέλευσης. Όσοι ψέλλισαν διαχρονικά ότι ο δήμαρχος Καϊτεζίδης προέρχεται από συγκεκριμένο πολιτικό χώρο διαψεύστηκαν από τα ποσοστά μας που ήταν πάντα τριπλάσια από τον πολιτικό χώρο με τον οποίο ενδεχομένως με ταύτιζαν. Έχω μαρτυρίες ανθρώπων που βρίσκονται σε τελείως διαφορετικούς πολιτικούς χώρους από εμένα και ψηφίζουν φανατικά τον δήμαρχο Καϊτεζίδη και τίποτα άλλο. Γιατί γνωρίζουν ότι θα είμαι δίπλα τους οποτεδήποτε χρειαστεί.

Συμπληρώνετε πια 29 χρόνια στην αυτοδιοίκηση και 25 χρόνια ως δήμαρχος. Μία δύσκολη στιγμή όλα αυτά τα χρόνια;

Μία πολύ δύσκολη στιγμή, αν και τότε ήμουν στην αντιπολίτευση, ήταν τέτοιες ημέρες το 1997 με την πυρκαγιά του Σείχ Σου. Πολύ δύσκολη στιγμή. Το Πανόραμα ήταν σε συναγερμό και εκεί δεν ξεχώριζες διοίκηση και αντιπολίτευση. Τρέχαμε όλοι μαζί. Το στρατηγείο για την ευρύτερη περιοχή με όλο το υπουργικό συμβούλιο παρόν είχε στηθεί στο πρώην δημαρχείο Πανοράματος, όπου σήμερα στεγάζεται η δημοτική βιβλιοθήκη και από εδώ παρέλασαν όλοι οι μεγάλοι και σημαντικοί υπουργοί της τότε εποχής για το συντονισμό της πυρκαγιάς. Ήταν η φορά που το Πανόραμα κινδύνεψε σοβαρά να καεί.

Και η πανδημία φαντάζομαι ότι ήταν μία δύσκολη στιγμή.

Πάρα πολύ δύσκολη περίοδος. Με όρους όχι αυτοδιοικητικούς, αλλά ανθρώπινους ήταν η χειρότερη. Θέλω να το κάνετε εικόνα. Επί 2,5 χρόνια κάθε μέρα -μετρείστε πόσες ημέρες είναι τα 2,5 χρόνια- είχαμε έξω από το γραφείο μου 30 ανθρώπους που κλαίγοντας ζητούσαν με αγωνία να επικοινωνήσει ο δήμαρχος με το νοσοκομείο για να μάθουν αν ο αδελφός τους, το παιδί τους ή η μητέρα τους κινδυνεύουν, μπήκαν στην εντατική ή διασωληνώθηκαν. Θα θυμάστε ότι εκείνη την περίοδο η επικοινωνία ήταν πολύ δύσκολη γιατί και οι γιατροί λειτουργούσαν κάτω από τρομερά πιεστικές συνθήκες.

Έχω ανακοινώσει θανάτους σε ανθρώπους και έχουμε διακόψει την υπηρεσία για να πάμε σε κηδείες εργαζομένων στο δήμο -γιατί και ο δήμος πλήρωσε σκληρό τίμημα. Αυτή η περίοδος ήταν πραγματικά η χειρότερη. Τώρα τα επιμέρους ζητήματα, με τις κατά καιρούς λειψυδρίες στο Πανόραμα ή την ένταση του χιονιού, αυτά είναι θέματα που οργανώσαμε το δήμο και τα αντιμετωπίσαμε.

Ο εκχιονισμός ήταν πάντοτε το δυνατό σας χαρτί, που σας έκανε γνωστό σε όλη την Ελλάδα. Ποιο είναι εδώ το μυστικό;

Το έβαλα στοίχημα με τον εαυτό μου. Ήταν κάτι που το έβλεπα από την περίοδο που ήμουν στο δημοτικό συμβούλιο ως αντιπολίτευση και ήταν το πρώτο πράγμα που οργάνωσα στο δήμο μόλις αναλάβαμε τη διοίκηση. Μιλώ για ολοκληρωμένη οργάνωση. Αλλάξαμε τα πάντα. Το είδος των οχημάτων που κάνουν τον αποχιονισμό -γιατί μέχρι τότε υπήρχαν οι παραδοσιακές φαγάνες και εμείς πήγαμε στα σύγχρονα οχήματα- την οργάνωση του αποχιονισμού, αλλά και την οργάνωση των ανθρώπων. Φτιάξαμε ένα σχέδιο, όπου επικεφαλής είναι πάντα ο δήμαρχος και το δημαρχείο είναι ανοικτό 24 ώρες το 24ωρο, ένα σχέδιο που εκπονείται από την άνοιξη για τον χειμώνα, όπου το αλάτι υπάρχει στη θέση του και δεν παγώνει και όπου τα εκχιονιστικά είναι στους δρόμους.

Πραγματικά γράφουμε ιστορία και είναι κάτι που ο κόσμος το εκτιμά. Όταν λέω εξυπηρέτηση της καθημερινότητας ως πρώτο στόχο βάζω την καθαριότητα, το πράσινο και γενικά την ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών, αλλά και την ανταπόκριση του δήμου στις έκτακτες ανάγκες. Και μία σημαντική έκτακτη ανάγκη είναι το χιόνι. Πάντως γίναμε θρύλος. Ακόμη και τώρα με αποκαλούν τον «δήμαρχο του χιονιά» και το αστείο στην ιστορία είναι πως κάθε φορά που αποκλείεται η Αττική οδός ή η Εθνική οδός σπάει το τηλέφωνό μου από δημότες μας που μου λένε «γιατί δε σε καλούν κάτω να ανοίξουν οι δρόμοι» (γελάει). Εμείς θα συνεχίσουμε με την ίδια ένταση την προσπάθεια, γιατί στο δήμο εντάχθηκε πλέον και ο Χορτιάτης. Εκεί ο πήχης είναι ακόμη πιο ψηλά, αλλά πάντοτε τα καταφέρνουμε. Και αυτό το αναγνωρίζουν οι συμπολίτες μας.

Μία θετική στιγμή που θυμάστε έντονα;

(Σκέφτεται). Σίγουρα η εποχή του Καλλικράτη που ενωθήκαμε ξαφνικά και οι μέχρι τότε «κοντοχωριανοί» γίναμε «συγχωριανοί». Από δήμαρχος ενός δήμου έγινα δήμαρχος 3 δήμων και μίας μεγάλης περιοχής. Το ότι ενώσαμε αυτές τις κοινωνίες ήταν σημαντικό. Εδώ αυτό δεν έγινε με αντιπαράθεση των αυτοδιοικητικών, αλλά με τη συνένωση των δυνάμεων, που είναι το βασικό μου μότο. Ακόμη και σήμερα αν με ρωτήσετε ποιο είναι το σημαντικότερο έργο που έχω κάνει τα 25 χρόνια που είμαι δήμαρχος θα σας απαντήσω πως είναι η ενότητα των τοπικών κοινωνιών. Είναι πολύ σημαντικό οι κοινωνίες να ενώνουν δυνάμεις για να πετύχουν το καλύτερο και όχι να παλεύουν η μία ενάντια στην άλλη.

Αυτό συνέβη σε πολλές περιοχές της Ελλάδας με τον Καλλικράτη. Η δικαίωσή μου ως δημάρχου μίας μικρής περιοχής σε ένα ευρύτερο σύνολο από ανθρώπους που μέχρι τότε δε με γνώριζαν είναι πάρα πολύ σημαντική και αποτελεί για μένα δικαίωση. Σημαντική ήταν και η πρώτη ημέρα που ορκίστηκα δήμαρχος. Γιατί πραγματικά έβλεπα έναν κόσμο ολόκληρο να περιμένει από μένα να σκύψω επάνω στο πρόβλημά του και να προχωρήσω τα θέματα του τόπου.

Είστε πρόεδρος της ΠΕΔ Κεντρικής Μακεδονίας από τον Νοέμβριο του 2019. Άλλη εμπειρία;

Εδώ είναι ένα άλλο εκλογικό σώμα (γελάει). Εκλογικό σώμα είναι οι 38 συνάδελφοι στην αυτοδιοίκηση από τους 7 νομούς της κεντρικής Μακεδονίας. Λάβαμε και εδώ τα ίδια υψηλά ποσοστά, καθώς μας ψήφισε το 65% των εκπροσώπων στην ΠΕΔ. Και εδώ κυριάρχησε το πνεύμα ενότητας, το οποίο είχα διακηρύξει προεκλογικά. Ότι το προεδρείο μας θα είναι διαπαραταξιακό γιατί η αυτοδιοίκηση είναι μία και πρέπει να ενώνει δυνάμεις. Μετά το μεγάλο ποσοστό με το οποίο εκλεγθήκαμε υπήρξαν φωνές που με συμβούλευαν ότι δεν είχα κανένα λόγο να συνεργαστώ με τις άλλες παρατάξεις, Όμως ό,τι είχα πει προεκλογικά, το έκανα πράξη μετεκλογικά. Πραγματικά το αναγνωρίζουν και με τιμούν οι συνάδελφοί μου από όλες τις παρατάξεις ώστε έχουμε όλα αυτά τα χρόνια μια υποδειγματική συνεργασία.

Που ήταν δύσκολα χρόνια...

Δύσκολα χρόνια. Μιλάμε για πανδημία, για ενεργειακή κρίση. Έχουμε όμως υποδειγματική συνεργασία. Πάνω από το 95% των αποφάσεων στην ΠΕΔ είναι ομόφωνες, κάτι που δείχνει ότι πραγματικά όλοι μαζί εργαζόμαστε για το κοινό καλό βάζοντας πάνω από όλα την αυτοδιοίκηση.

Τι χρειάζεται σήμερα η αυτοδιοίκηση στην πατρίδα μας για να μπορέσει να απογειωθεί τα επόμενα χρόνια;

Να μας εμπιστευθούν...

...η πολιτεία και το κράτος;

Η πολιτεία δεν εμπιστεύεται δυστυχώς την αυτοδιοίκηση. Παρόλο που η αυτοδιοίκηση έχει δείξει έμπρακτα ότι είναι άξια εμπιστοσύνης και ότι αν την εμπιστευθούν μπορεί να κάνει θαύματα στις τοπικές κοινωνίες. Πρέπει επιτέλους στην πατρίδα μας να ξεκαθαρίσουμε τα θεσμικά. Δεν είναι δυνατόν τρεις δρόμοι στον ίδιο δήμο να ανήκουν σε διαφορετικούς φορείς. Ο ένας στο υπουργείο Υποδομών, ο άλλος στην περιφέρεια και ο τρίτος στον δήμο. Αυτά είναι κατάλοιπα του παρελθόντος. Δεν είναι δυνατόν να μην αποφασίζει κυρίαρχα το δημοτικό συμβούλιο για όλα τα θέματα που απασχολούν το δήμο. Δεν είναι δυνατόν να στερείς από τους δήμους τη δυνατότητα να έχουν αναπτυξιακή πολιτική για τα θέματά τους. Άρα ξεκαθάρισμα αρμοδιοτήτων και ένα πλαίσιο που το έχει διδάξει η Ευρώπη εδώ και δεκαετίες ολόκληρες.

Όπως; Τι είναι αυτό που ζηλεύετε από την ευρωπαϊκή αυτοδιοίκηση;

Ότι στα τοπικά πράγματα τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο τον έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση του πρώτου βαθμού. Αυτά τα πράγματα θεωρώ ότι πρέπει να γίνουν, καθώς δεν έχουν κανένα επιπλέον κόστος. Αυτές είναι οι θεσμικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Είμαι πεπεισμένος ότι σε αυτή τη θητεία θα είναι το μεγάλο στοίχημα της κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη και είμαι βέβαιος ότι ο πρωθυπουργός το έχει κατά νου. Ότι δηλαδή, πρέπει να πάμε σε μία οργάνωση της χώρας, που θα δομηθεί επάνω στον πρώτο και το δεύτερο βαθμό της αυτοδιοίκησης. Και το κράτος θα έχει μόνο τον επιτελικό και τον εποπτικό ρόλο στα σοβαρά θέματα, όπως π.χ. εξωτερική πολιτική και άμυνα.

Με τον περιφερειάρχη Απόστολο Τζιτζικώστα σε συνεδρίαση της Επιτροπής των Περιφερειών και των Δήμων της Ευρώπης.

Αυτές ήταν και κάποιες από τις εμπειρίες που είχατε ως μέλος και της Επιτροπής των Περιφερειών της Ευρώπης;

Έχω την τιμή να είμαι ένας από τους 12 μόλις εκπροσώπους -δημάρχους και περιφερειάρχες- της πατρίδας μας στην Επιτροπή των Περιφερειών και των Δήμων της Ευρώπης που είναι το αντίστοιχο Κοινοβούλιο για την περίοδο 2020 έως 2025. Είναι πολύ μεγάλη η εμπειρία και οι παραστάσεις από αυτήν την προσπάθεια και το ότι έρχεσαι σε επαφή με όλη την αυτοδιοίκηση της Ευρώπης.

Εκεί καταλαβαίνει κανείς ότι πρώτον είμαστε πίσω σε πολλά θέματα και δεύτερον ότι έχουμε παρά πολύ μεγάλα περιθώρια να αναπτυχθούμε. Και αυτό πρέπει να γίνει και πρέπει να γίνει γρήγορα. Όποιος εμπιστευθεί την αυτοδιοίκηση θα βγει κερδισμένος. Να πω εδώ ότι το υπουργικό δίδυμο που θα ασχοληθεί με την αυτοδιοίκηση στη νέα κυβέρνηση σηματοδοτεί και αυτήν την πρόθεση του πρωθυπουργού. Να προχωρήσει δηλαδή τα θέματα της αυτοδιοίκησης.

Ο μεν αναπληρωτής υπουργός Θεodorής Λιβάνιος, που είναι αρμόδιος για τα θέματα της αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού, έχει πολλές συμπάθειες στον χώρο μας από το πρώτο του πέρασμα από το υπουργείο επί Τάκη Θεοδωρικάκου.

Πραγματικά ήταν κοντά μας, κατανοεί τα θέματα, έχει διάθεση συνεργασίας και μια αυτοδιοικητική λογική και θα προχωρήσει σημαντικά ζητήματα. Όπως επίσης και για την υπουργό Νίκη Κεραμέως πιστεύω ότι έχει σίγουρα παραστάσεις από την αυτοδιοίκηση από τη μακρόχρονη θητεία της στο εξωτερικό, ενώ στο υπουργείο Παιδείας έδειξε ότι τολμά να «σπάσει αυγά». Άρα ίσως η τοποθέτησή τους από τον πρωθυπουργό στην ηγεσία του υπουργείου Εσωτερικών σηματοδοτεί ότι η αυτοδιοίκηση θα είναι στις πρώτες επιλογές της κυβέρνησης για να προχωρήσει μεταρρυθμιστικά.

Τι κρατάτε από την τελευταία τετραετία στο δήμο Πυλαίας-Χορτιάτη; Έργα ή κάτι άλλο;

Ήταν μία δύσκολη τετραετία, μονοθεματική, λόγω του κορονοϊού. Δε χρειάζεται να πούμε περισσότερα, καθώς το έζησαν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες στα σπίτια τους. Απομόνωση, φόβος, απώλειες ανθρώπων. Όλα τα έργα και οι σχεδιασμοί πήγαν πίσω. Όταν έχει κανείς ένα απουσιολόγιο τουλάχιστον 60 ανθρώπων καθημερινά στο δήμο είτε αυτοί είναι μηχανικοί, είτε προϊστάμενοι, είτε εργαζόμενοι σε διάφορους τομείς καταλαβαίνετε ότι δεν μπορεί να τρέχει με την ίδια ταχύτητα που θα έτρεχε σε φυσιολογικές συνθήκες.

Μετά ήρθε η ενεργειακή κρίση, όπου σε όλα τα έργα τα οποία οι εργολάβοι είχαν πάρει σε διαγωνισμούς σε φυσιολογικές εποχές και με φυσιολογικές εκπτώσεις, τα υλικά αυξήθηκαν έως και 300%. Καταλαβαίνετε λοιπόν, τι προβλήματα μάς δημιούργησε όλη αυτή η κατάσταση. Τώρα μπαίνουμε και πάλι στην κανονικότητα και θα τρέξουν πολλά έργα. Θα αποκτήσουν ταχύτητες και θα ολοκληρωθούν για το καλό της τοπικής κοινωνίας.

Τι φέρνει η επόμενη τετραετία στον δήμο Πυλαίας-Χορτιάτη αν εκλεγείτε ξανά δήμαρχος;

Η επόμενη θητεία είναι πενταετής. Για εμάς αυτό σημαίνει ότι με συνέπεια και πολλή δουλειά όπως έχουμε συνηθίσει τον κόσμο μέχρι τώρα θα ολοκληρώσουμε τα σημαντικά έργα για τις περιοχές μας που καθυστέρησαν από πλευράς ρυθμών σε αυτή τη θητεία. Και βέβαια έχουμε το προεκλογικό πρόγραμμά μας, το οποίο θα το εξαγγείλουμε το επόμενο διάστημα.

Όπως με γνωρίζουν οι συμπολίτες μου όλα αυτά τα χρόνια θα είμαστε πολύ κοντά στους στόχους μας. Θα τα κάνουμε αυτά που λέμε. Μπορεί να παρατηρούνται κάποιες καθυστερήσεις, αλλά με ό,τι έχουμε καταπιαστεί το φέρνουμε σε πέρας και το ολοκληρώνουμε. Αυτό θα κάνουμε και τώρα. Δουλειά, σοβαρότητα και ταπεινότητα. Για να μπορέσουμε να είμαστε συνεπείς προς τους συμπολίτες μας σε όσα τους υποσχεθήκαμε.

Με τι χαλαρώνετε σήμερα; Υπάρχει ελεύθερος χρόνος;

(Γελάει). Τον ανύπαρκτο ελεύθερο χρόνο... Πολύ λίγα τα περιθώρια να χαλαρώσεις. Χαλαρώνω με καλές παρέες και φίλους που Δόξα τω Θεώ δε μας εγκατέλειψαν σαν οικογένεια όλα αυτά τα χρόνια. Επίσης χαλαρώνω με μικρές αποδράσεις και ταξίδια, χαλαρώνω συζητώντας τηλεφωνικά/βιντεοκλήσεις με τον γιο μας, τον Ορέστη, που ζει και εργάζεται στο εξωτερικό όπου προσδεύει και για τον οποίο είμαι περήφανος. Είμαστε πραγματικά χαρούμενοι για το παλικάρι μας, τον Ορέστη και τον καμαρώνουμε. Χαλαρώνω λίγα Σαββατοκύριακα στο καταφύγιό μας στη Χαλκιδική για να μπορέσουμε να ξεκουραστούμε. Επίσης και με αθλητικά που παρακολουθώ και μου αρέσουν.

Με τον Ορέστη και τη σύζυγό του Αγάπη Μουσαφείρη στο γραφείο του στο δημαρχείο του πρώην δήμου Πανοράματος.

Με φόντο τους ουρανοξύστες: επίσκεψη με τη σύζυγό του στη Νέα Υόρκη, όπου τα τελευταία χρόνια εργάζεται ο γιος τους.

Αρειανός, έτσι;

Είμαι Αρειανός, δεν το έκρυψα ποτέ. Πιστεύω πάντως ότι μιλώντας για το ελληνικό ποδόσφαιρο έχει ξεστρατίσει. Οι εικόνες που έχω εγώ από τα παιδικά μου χρόνια είναι ένας άλλος αθλητισμός τόσο στο ποδόσφαιρο όσο και στο μπάσκετ. Τότε καθόμασταν δίπλα-δίπλα με τους φίλους μας από άλλες ομάδες και κάναμε καζούρα και γελούσαμε και χαιρόμαστε το θέαμα. Πάντοτε σε ένα πολύ όμορφο κλίμα. Ωραία χρόνια που δεν έχουν καμία σχέση ούτε με τη βία τη σημερινή ούτε με τα σημερινά φαινόμενα που ντροπιάζουν και απαξιώνουν τα αθλήματα.

Όλα αυτά είναι απαράδεκτα. Μία από τις πιο αρνητικές μου εμπειρίες ήταν όταν πέρσι μας ζητήθηκε από τη Διεύθυνση Εκπαίδευσης να παραχωρήσουμε το γήπεδο «Καραμπουρνιώτη» στην Πυλαία για να γίνουν οι μαθητικοί αγώνες των σχολείων της ανατολικής Θεσσαλονίκης. Ανταποκρίθηκα με πολύ μεγάλη χαρά γιατί πραγματικά πάντοτε στηρίζω τις πρωτοβουλίες στον αθλητισμό. Δυστυχώς αναγκάστηκα την τρίτη μόλις αγωνιστική να διακόψω το σχολικό πρωτάθλημα, γιατί ήδη είχαμε ένα μεγάλο επεισόδιο με διαπληκτισμούς και ξυλοδαρμούς και γιατί τη δεύτερη αγωνιστική δύο παιδιά διακομίστηκαν στο νοσοκομείο με ασθενοφόρο.

Πραγματικά προκαλούν μόνο θλίψη και στεναχώρια αυτά τα φαινόμενα. Ο αθλητισμός είναι υγεία και πολιτισμός που πρέπει να ενώνει τους ανθρώπους και όχι να φτάνουμε στα σχολικά πρωταθλήματα να βλέπουμε αυτές τις εικόνες. Μια που μιλάμε για αθλητισμό παρακολουθώ όσο έχω χρόνο και τις ομάδες του δήμου μας, όπου γίνεται σημαντική δουλειά στα διάφορα αθλήματα, ιδιαίτερα στο handball που δικαιολογημένα είναι το δημοτικό μας άθλημα.

Με τον Κυριάκο Μητσοτάκη: «Εκφράζει τον κοινό νου και τη λογική, ο ίδιος είναι εργασιομανής και προσπαθεί με σκληρή δουλειά και ελέγχοντας τους υπουργούς να πετύχει τους στόχους».

Εδώ και μερικές εβδομάδες έχουμε μία καινούρια κυβέρνηση. Είπατε ότι ένα στοίχημα θα είναι η αυτοδιοίκηση. Τι περιμένετε άλλο από τη νέα θητεία του Κυριάκου Μητσοτάκη;

Εγώ έχω εμπιστοσύνη στον Κυριάκο τον Μητσοτάκη. Πιστεύω ότι εκφράζει τον κοινό νου, τη λογική, ο ίδιος είναι εργασιομανής και προσπαθεί με σκληρή δουλειά και ελέγχοντας τους υπουργούς να πετύχει τους στόχους. Πιστεύω ότι ένα από αυτά που εκτίμησε ο κόσμος και έδωσε μια τέτοια μεγάλη πλειοψηφία στον πρωθυπουργό είναι η προσήλωση στους στόχους και η αξιοπιστία. Είναι πράγματα που και εγώ τα πιστεύω στην άσκηση της πολιτικής.

Ο κόσμος θέλει τους αξιόπιστους πολιτικούς που θα δουλέψουν με βάση αυτά που έχουν υποσχεθεί. Θεωρώ ότι θα είναι μια περίοδος κατά την οποία η Ελλάδα θα αναπτυχθεί οικονομικά ακόμη περισσότερο και θα ενισχυθεί. Θέλω να πιστεύω -και είμαι βέβαιος ότι θα το κάνει ο πρωθυπουργός- ότι θα δώσει μεγαλύτερη προσοχή στο να μικρύνουν οι αποστάσεις ανάμεσα στους ανθρώπους που έχουν ανάγκη βοήθειας και σε αυτούς που ζουν άνετα. Πιστεύω ότι θα είναι σημαντικό για την κυβέρνηση να αγκαλιάσει τους ανθρώπους που πραγματικά το έχουν ανάγκη και θέλουν να νοιώσουν την παρουσία μιας κυβέρνησης που θα τους υποστηρίξει.

Για το τέλος η ερώτηση με το μαγικό ραβδί... Αν το είχατε τι θα αλλάζατε σήμερα στην Ελλάδα και την Τοπική Αυτοδιοίκηση;

(Χαμογελάει) Εγώ δεν πιστεύω καθόλου στα μαγικά ραβδιά. Επομένως δεν μπορώ να απαντήσω σε αυτό. Δουλειά, δουλειά και πάλι δουλειά -αυτό είναι που με εκφράζει. Πρέπει να δουλεύεις ακατάπαυστα και με ταπεινότητα, πρέπει να σέβεσαι τον κάθε πολίτη που έχεις απέναντί σου. Πιστεύω ότι είτε πρόκειται για την κυβέρνηση είτε για το δημοτικό συμβούλιο είτε για τον δήμαρχο: αν δουλεύει κάποιος με σεμνότητα και στόχους θα πετύχει. Αυτό είναι κάτι που το διδάσκει η ίδια η ζωή . Επομένως ας αφήσουμε τα μαγικά ραβδιά και ας στρωθούμε στη δουλειά όλοι μαζί για να πάρει μπροστά αυτή η χώρα. Είναι κρίμα η πατρίδα μας να γίνεται συχνά γνωστή σε όλο τον κόσμο για τα αρνητικά της και όχι για τα τόσα μα τόσα πολλά θετικά που έχει.

ΣΧΟΛΙΑ

[ΟΡΟΙ ΧΡΗΣΗΣ](#) | [ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

